

Hodnocení bakalářské práce Kláry Havrdové Bedřich Svatoš, autor Milínska.

Autorka v práci seznamuje s životními osudy a překvapivě rozsáhlým dílem spisovatele Milínska, Bedřicha Svatoše. Jakkoliv se jedná o autora svázaného s regionem poměrně úzce, nachází o něm studentka sice kusé, ale přesto zmínky v renomovaných publikacích (akademické Dějiny české literatury), některé z nich však sama na základě jí zjištěných informací doplňuje či upřesňuje (datum úmrtí, název prvního romaneta). Život středoškolského profesora byl vždy silně spojen s kraji, v nichž pobýval (Příbramsko, francouzské město Lille, po emigraci Jižní Tyrolsko), Čechám a Slovensku také věnoval svůj život tvůrčí, v centru jeho literárního zájmu byl venkov a „jeho“ lidé, po generace s krajinou úzce osudově spojeni. Za zmínku stojí jistě i jeho život ve Francii, kde se rozhodl na konci 40. let zůstat, nejen pro kontakty s vedoucími osobnostmi českého kulturního exilu, např. s Pavlem Želivanem (Monsign. dr. Karel Vrána) aj.

Svatoš je představen jako autor, jehož prózy vydané v Čechách neoplývají dramatickým, napínavým příběhem, vždy v nich jde především o vztahy uvnitř rodiny, o rodinné tradice, kořeny, rozum vítězí nad touhou, všednost nad vášní, vědomí řádu, povinnosti k ostatním členům rodu a podřízení se zákonům „klanu“ jsou dominantními vlastnostmi jeho hrdinů. Tento vnitřní řád respektují i Svatošovy texty: vše se děje, jak se má dít, lidé se rodí, vyrůstají v rodinném sejetí, vyučí se podle tradice a potřeb rodiny, dospívají, potkají partnerku (partnera), ožení se, pracují, rodí děti, stárnou, umírají (nejednou v místě narození). Prakticky neměnné schéma Svatošových próz. Autorka přesto uvnitř všednodenního dramatického příběhu nachází: odehrává se zápas nejen mezi blízkými, ale i mezi člověkem a půdou, tradicí a řádem, strhující mohou být zápasy v nitru postav, o nichž okolí neví.

Svatošovy texty jsou členěny v několika rovinách: texty „domácí“ a exilové, příběhy minulé, dávné, a aktuální, současné, příběhy rodu a osudy jedince. Pozornost je věnována postavám, všechny jsou postavami cti a morálky, odpovědnosti, privátní, rodinné, národní (národnostní), důležitými atributy jsou také odpuštění a smíření, akty, k nimž se nedospívá snadno, strhující vyličení krajiny, v níž se příběhy odehrávají, postavení a funkce vypravěče, názvům románů.

Práce je napsána s pokorou, zaujatě, poučeně, je opatřena obrazovou přílohou, vzhledem k tomu, že syntetizuje informace a fakta prezentovaná dosud roztříštěně, najde rozhodně uplatnění v regionální knihovně či studovně a může být vítaným východiskem dalším badatelům. Autorka se žel nevyhnula některým pravopisným chybám.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako velmi dobrou.

V Plzni 23. 5. 2012

Jiří Staněk

